

Algemene reactie

Tegen de achtergrond dat hogescholen en universiteiten sinds jaar en dag kosten in rekening brengen bij toelating, blijft het curieus dat een onderliggende wettelijke grondslag er nu pas ligt (en dat de komst daarvan afhankelijk is gemaakt van het afschaffen van de centrale loting).

Hoe dan ook sluit artikel 7.50 WHW onvoldoende aan bij de wens en de gegroeide praktijk. Zo voorziet artikel 7.50 WHW niet in het in rekening brengen van kosten bij het toepassing geven aan het bepaalde in de artikelen 7.25, 7.25b, 7.29 en 7.30b/7.30c/7.30e.

Nu nimmer tegen het in rekening brengen van kosten is opgetreden en nu op grond van de in de nota van toelichting aangehaalde uitspraak van de Rechtbank Oost-Brabant het in rekening brengen van kosten voorafgaand aan de inschrijving kennelijk (onverminderd) is toegestaan, rijst de vraag wat er materieel verandert met de komst van de AMvB.

Niet veracht mag worden dat bestaande en sinds lang gegroeide praktijken zoals de Centrale Commissies Voortentamen < <http://www.ccvx.nl/> > zullen worden beëindigd. Daarmee brengt de AMvB juist niet de gewenste duidelijkheid en eenduidigheid, maar draagt deze bij aan het tegenovergestelde.

Artikelsgewijze reactie

Artikel 1 onder q

De in artikel 1q opgenomen definitie van de term “kandidaat” voldoet niet. Met name niet omdat het begrip wordt beperkt tot de propedeutische fase van een opleiding. Daarmee wordt de aanmelder voor een Associate-degree programma (Ad) ten onrechte niet onder de werkingssfeer van deze bepaling gebracht. De Ad kent met toepassing van de artikelen 7.8 en 7.8a WHW immers geen propedeuse.

Voorts voldoet de definitie van de term “kandidaat” evenmin niet omdat in een opleiding de inschrijving ook openstaat voor iemand die rechtstreeks toelating wenst tot de post-propedeutische fase alsmede voor een extraneus.

Voor al deze aanmelders (Ad, post-propedeutische fase en extraneus) geldt dat zij tevens moeten voldoen aan de geldende aanvullende eisen.

Met inachtneming van bovenstaande tekortkomingen voldoet de min of meer identieke begripsbepaling in de Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs (Ratho) overigens evenmin.

Artikel 3.9

Artikel 7.50 WHW kent een magere opsomming, waarbij de nadere vooropleidingseisen (7.25 WHW), de bijzondere nadere vooropleidingseisen opleiding tot leraar basisonderwijs (7.25b WHW), het colloquium doctum (7.29 WHW) en de toelatingseisen masteropleidingen (7.30b ev WHW) ongelukkigerwijze zijn uitgesloten. Niet duidelijk is waarom de resterende ruimte uit artikel 7.50 WHW thans in het Uitvoeringsbesluit nog verder wordt ingeperkt.

De keuze voor deze inperking wordt in de nota van toelichting slechts zeer summier onderbouwd. Onduidelijk is waarom van de opleidingen met aanvullende eisen louter het hotelonderwijs bevoegd zou blijven om kosten in rekening te brengen. Zo brengen alle hogescholen bij de toelating tot de lerarenopleiding lichamelijke opvoeding de kosten van de sportmedische keuring in rekening bij de aspirant-student variërend tussen de € 105,- (Hanzehogeschool Groningen) en de € 135,- (Fontys, HAN). Niet in te zien valt waarom deze instellingen na de komst van deze AMvB hiermee zouden moeten of willen stoppen.

Ook de grondslag voor het onderscheid tussen fixusopleidingen is onduidelijk. Bij de keuze voor de vier opleidingen is uitgegaan van de opleidingen die naar huidige maatstaven overvraagd zijn. Dat zijn niet noodzakelijk de opleidingen waarbij de kosten voor selectie significant permanent afwijken. Zie in dit verband bijvoorbeeld de ontwikkeling van het aantal aanmeldingen voor de opleiding Fysiotherapie. Naar de huidige maatstaven is dat al geen overvraagde opleiding meer. Saxion stopt zelfs met de fixus op Fysiotherapie. Hoe dan ook zien we dat het aantal aanmeldingen per jaar flink kan fluctueren. Fixusopleidingen zouden bij een sterk gestegen aantal aanmeldingen dan eerst moeten zorgen dat zij terechtkomen in artikel 4.5, vierde lid van de Ratho. De koppeling tussen dit artikel en de bevoegdheid om kosten in rekening te mogen brengen is daarmee star en omslachtig.

Conclusie

De grondslag voor de AMvB (art. 7.50 WHW) geeft te weinig ruimte en de AMvB perkt deze ruimte ten onrechte nog verder in. Los daarvan komt de AMvB te laat en is deze met inachtneming van de uitspraak van de Rechtbank Oost-Brabant zelfs overbodig.